

מסורת הש"ס

(א) צלח ד. כלימות יג: [מס' סופרים פ"ז הל"ג, (ג) ח"כ ירקא נרבה פ"ה ה"ט, וימא כז, ור"ש, (ד) מוכן לדממות פ"א ה"י, ירושל יומא פ"ג ה"י, (ה) פסחים י: [לקמן לה.], (ו) ירקא י, ט, (ז) יומא גג., (ח) לקמן לה. פסחים סה יומא כא כג, (ט) [עין מוס' ממונת אג. ד"ה תורה ומ' חולין כז, ד"ה אמרנן, (י) סהדרין פג, (יא) ועין תרי יבמות נה ד"ה אתיא, (יב) פעיל זו ד"ה אין, (יג) יומא פ"א ה"א, מגילה פ"א ה"י, הרוית פ"ג ה"ב:

הגהות הב"ח

(א) גמ' מנין שלח בחלקו צין ממס' (ג) רש"י ד"ה חוקה וכו' ללס חק עולם: (א) וז"ל חוקה ליה ג"ש: (א) חזקיה חזקיה ביהוה וכו' והיה ללס כהונה לחוקת עולם: (ז) ד"ה הני מילי וכו' אידכר בני: שמויי יין ממחוסר נגדים: (ס) ד"ה אלף ולהבדיל בין הקודש ובין החול למה: (י) ד"ה אלף וכו' בפירוקה:

שנויי נוסחאות

[א] צ"ל מלהבדיל (ש"ס), ולצ"ל כשנ"י: [ב] הרוקח ליה צ"ל (ש"ס), וכש"ה הני מילי מקמי דחוקי ליה ג"ש: [א] חזקיה חזקיה ביהוה וכו' והיה ללס כהונה לחוקת עולם: (ז) כש"י נוסף שתי כהנות, וכ"ה בחזקיהא דמחמת: [ח] מינה מכת ממקן (וכוספתא סס הירושל על בני: ז) ואני (כ"פ): [ז] צ"ל דכל (ר"ס): [ח] הרוח (כ"פ): [א] שמויי יין ממחוסר נגדים צ"ל (ש"ס) גמיון, וכ"ה בבית: ז] צ"ל די נקטיה (ר"ס): [א] חזקיה חזקיה ביהוה וכו' והיה ללס כהונה לחוקת עולם: (ז) כש"י נוסף שתי כהנות, וכ"ה בחזקיהא דמחמת: [ח] מינה מכת ממקן (וכוספתא סס הירושל על בני: ז) ואני (כ"פ): [ז] צ"ל דכל (ר"ס): [ח] הרוח (כ"פ): [א] שמויי יין ממחוסר נגדים צ"ל (ש"ס)

[יח] אבני אהרן (כ"י): [יט] ללחור צ"ל כשירה, אלל כנסתו ד"י כלפניו: [ב] אחד בן הכהני (כ"י), וכן נגמ' כ"ר (א' חיסר אחד יתר אחד: [א] צ"ל דאין (בב' ממקן עד סתיד היל הגביה' (ש"ס): [ב] מנהא אפי' למיר' (ר"פ): [ג] מנהא אין בנדיהם עליהם אין כהונתם עליהם אצטרך כ"י צ"ל (צ"ק, ש"ס): [ד] שמויי נמי מיתה ומקריה ז"י מ"מ מנסיה' (ש"ס): כתיב כ"י, ועש"כ צ"ל צ"ל כהונה ביהוה (ש"ס): [א] בירושלמי כהונה ביהוה (ש"ס): [ב] שמויי שמויה (גמ' ובתוס' ש"ס): [א] שמויי שמויה (גמ' ובתוס' ש"ס): [ב] מן עתהוה גידלה, (ז) נוסף גמליין עתהוה ש"ס:

ליקוטים

ח"ל חוקה חוקה, כל מקום שנאמר חוקה אינו אלא לעכב והכי איחא במנות (א"י א.), ואי קשיא לך הא אחרוני בשמיים קדישם שלא אהרין קדיש ורגלים מבני יליף חוקה חוקה ממחוסר בורים, והתם פירובא הוא אמת

כל חוקה אינו לעכב, והיה ר"ל כמקום שטנאמר תורה חוקה אינן אלא לעכב וקס"ד תורה חוקה תרוויה ואסיקנא אפי' תורה בלא חוקה חוקה בלא תורה, ואי מג"ש היכי קס"ד למימר הכי, אלא דואי מגופיה משפט, וכי אסיקנא אפי' חוקה בלא תורה הכי נמי הוא, ועוד דאי מג"ש היכי דרשינן ק"ו, וכי אתי ק"ו ומבטל ג"ש, ושפטחי שכך פירושה של אותה שמונה שבוכחים מנין שמחלה עבודה נימא דכשרין אלא שלא עלו לעבלים לשם חובה דחוקה פירובא להכי מהניא לן, ופריך גמר ממחוסר נגדים והתם כתיב בזמן שבגדיהם עליהם כהונתם עליהם אין כהונתם עליהם והוו להו וריס ומחללין בעבודה, זה הו"ר רבינו נ"ר, ויש לפרש דהתם כתיב ריחצו מים ולא ימרחו מצוה על הכהנים לקדש אבל עבודה אינה פסולה בכך שלא מלה הכתוב בקידוש כלל, כמו שתלה הכשפה פרה בשמייה ולפיכך חוקה שכותב בה אינה אלא לעכב, אבל התם ליכא למימר הכי, זה ג"ל (מנצ"ן מולן כד):

האכין שסיה סהן גדול סח אל סח כל בגדיו עליו דהייט שמונה נגדים סחן סהמונה עליו, דסין דקרא מיירי סהלסין ונניו סחן כן למימה סח (סהר"פ ד): רש"י ד"ה אבל עבודה ב"י ואל חלק בין עבודה שיש בה ביהה לקבדה סחין בה ביהה, הנהט הרי"ם ו"ל, וא"מ ולמנוח הלי קרא דנגדיהם עליהם ולשמוע מלהבדיל בין עבודה ובין החול, וי"ל דלמסקנא ניחא שפיר, ע"כ:

חוקה חוקה, בשמויי יין [כתיב] חוקת עולם [וצמחוסר] נגדים כמיז כהונה לחוקת עולם ובכחילת יד ורגל כמיז והיתה להם (ט) לחוקת עולם: **אי מהפס**, משמויי יין הוה אמינא ה"מ דמחלי עבודה [צמחוסר נגדים] בעבודה שהור חייב עליה מימה כדכתיב בזהוא קרא (ז) בצואלס

אל אהל מועד ולא תמותו בעבודה שיש בה חיוצ מימה לפסוליס הכתוב מדבר ואינה (ז) אלא ארבע עבודות זריקה והקטרה וניסוך המים הייין כדילפינן צפ"צ בסדר יומא (דף כז) מועדנתם עבודת ממנה וגו' (הד) הקרב יומת עבודת ממנה ולא עבודת סילוק ועדתם עבודה תמה ולא עבודה שיש אחריה עבודה כגון קבלה והולכה וקמינה וכל (ז) חיוצ מימות בצפוליי עבודה מזוהת גמרינן דמתנן צפ"י בתרא (לקמן ק"י): הקומץ והגזלל והיוצק והמקבל דמים וכו' ואין בהם לא משום זרות ולא משום טומאה ולא משום מחוסר נגדים ולא משום שלא רחץ (ח) ידים ורגלים אלמא מור גמרינן: **אזל עבודה שאין זר חייב עליה מימה אימא לא**, מחלי לה ממחוסר נגדים להכי כתב והיתה להם (א) לכהונת עולם לשויניה וריס כשאין נגדיהם עליהם וצור אשכחן חילול ולא חלק צין עבודה שיש בה מימה לעבודה שאין זה מימה: **אשכחן מחוסר נגדים**, ככל העבודות: **שמויי יין מנול**, דפסלי עבודה שאין הור חייב עליה מימה: **והא סנה מלהבדיל קנסיב לה**, לשמויי יין ולא גמר מגזירה שהו ואנן ניקו וניפילו עלה למילף מקרא אחרינא: **הני מילוי מילי דסיקו ליה גזירה שוה**, לא הוה ליה למילף שמויי יין אלא מלהבדיל וצמסקנא (י) אידכר ליה גזירה שוה ותנא (ליה) שצקיה לאורחיה קמייתה

ונקט גזירה שוה למילף משמויי (א) יין ממחוסר נגדים: **והא סנה נקטיה (ז) לגזירה שוה** ממחוסר נגדים הוא דיליף בה משמויי יין ולא שצקיה לאורחיה: **והכי קאמר מנין שלח נחלקו (א) כו'**, לעולם לא למילף ממחוסר נגדים מקרא משמויי יין אחא אלף למילף ממוחוסר נגדים והכי קאמר למנוח לעבודות של מימה שמתחללות בשכירות מנין שלח נחלקו צין ממחוסר נגדים לשמויי יין דכי היכי דמחוסר נגדים כל עבודותיו פסולות אף שמויי יין ושלא רחץ כן תלמוד לומר חוקה חוקה: **אלא (ט) צין החול למה לי**, הואיל ולא ילפינן מינה חילול לעבודה (ב): **לא מוקיס אמורא עליה**, למידרש (י) צפירקין: **מיומא טנא לחכריה**, משעה שאכל ושתה ועשה יוס טוב עד למחר דהכי משמע קרא יין ושכר אל תשת בצואלס וגו' וכן צשעה שאתם צה להבדיל ולהורות צין דבר קדושה לדבר חול אל תהי שכרות: **מהלא נפקא**, ממחוסר נגדים: **מהפס נפקא**, אכתי קרא לחכרינא כמיז ולמאי איצטרך (ז) הכהן הכל גצי ונתנו צני אהרן הכהן אש לאשמועינן מחוסר נגדים: **צניסונו**, צשעה שהוא מלווץ נגדיו נקרא אהרן הכהן ולא כשהוא לצוש נגדי הדיוט: **אי מהפס**, מוהימה להס כהונה הו מוקמינא ליה ההיא (ד) בעבודה המעכבת כפרה אלל נמינת אש של הדיוט דמזוה בעלמא היא שהרי יש שס אש שירדה מן השמים (י) אימא לא תיבעי נגדים קא משמע לן ונתנו צני אהרן הכהן אש להכי כתב הכא סקרין נגדים למילף [דאף בעבודה שאינה מחוסר (א) כפרה] דאי (א) עזד אהרן צנדי הדיוט לאו שפיר עזד, והא ליכא למיפרך לימא האי ולא מיבעי (י) ההוא דהכא לאו נגדים כמיזי ואי לאו דכתב והיתה להם כהונה [אזל וחגרת אותם אצנטן] דשמעינן כהונה תלויה צנדיס

לא הוה יעיינן הכהן צניסונו מאי היא: **הכפניס**, אצני (ח) קאי דהוו הדיוטיס: **צניסונו**, צראויין להן שנתלית כהונתן בהן: **אי מהפס**, מוהימה להם כהונה: [חיסור, כגון כה"ג צנדי כהן הדיוט: **אזל יימור**, כגון כהן הדיוט צנדי כה"ג]: **מרושלין**, נגררין צקרקע: **מסולוקין**, מן הקרקע מתוך שהס קצרים: **משוחקים**, ישיגס: **כשרין (א) ווע"ג** דכתיב מדו בד [ויקרא (ו) שתהא כמדמו (ט) מזוה בעלמא היא ולא לעכב: **חיסר אחס (ג) מכל הצנדים: ייסר אחס**, הוסיק עליהם שוס צגד צעולס: **רטייה**, איפלסטר"ר שחוף צין צשרו לצגד דצעין ילצב על צשרו: **אחס (ג) מכל הצנדים: ייסר אחס**, הוסיק עליהם שוס צגד צעולס: **רטייה**, איפלסטר"ר שחוף צין צשרו לצגד דצעין ילצב על צשרו: **מטושטשין**

אהרן כמיז אחר קרא דוקיטיו ואס כן ידעינן שפיר בלל אההיט דעבי צניסונו כמו בקבלה דסין דכמיז אההיט בעבודה קמינא גלי בעבודה שאתמי כ, ומיחו קשה לר"ע למה לי גוי"ש דניי אהרן לעל (סס) לכהן ולכלי שרת פי נגדי כהונה, מיפוק ליה דמתמיז אההיט בעינן נגדי כהונה בלמתניי הכא דהו לכו וריס בלל נגדי כהונה, וי"ל דכי איצטרך גוי"ש משוס כהן סכך הוא דאצטרך, ואס תאמר תאמר אצטרך גוי"ש משוס כהן סכך, למה לי קרא דהכא והיתה [לכהן סהמו] [לכהן סהמו] עולם לעור דהו לכו וריס, מיפוק ליה לר"ע משוס דאין גוי"ש למתלה, וי"ל דמגוי"ש לא הו ידעינן חילול עבודה רק אהיה בעלמא להכי אצטרך (הכי) [הכהן] למרש דהו לכו וריס ומחללין עבודה: **אבל** [בעבודה] דלא מעכבא כפרה לא, פי"ה אימא לא חיבעי נגדיס, כלומר אפילו לנחמילה, קמ"ל ונתנו צני אהרן לומר דלי עבד צמחוסר נגדיס לא שפיר עבד צמחוסר נגדיס לא שפיר עבד: **אבל** נמינת אש לנחמילה, והא קמיני עבודתו פסולה לאו דוקא דהא כיון דלא מעכבא כפרה לא שייך בה חילול עבודה אלא כלומר לא שפיר עבד: **אבל** ייחור אימא לא, וא"מ ועלל נצי כהן גדול שלגס נגדי [לכהן] הדיוט אמאי לא משני אי מהתס הו אמינא צמחוסר נגדיס אמאי כי לצב נגדי כהן הדיוט לא, דכשמי סכא, וי"ל דלא מטי לממר הכי דהא קרא לעלי דתמנת אותס אכנט אהרן ובניו והיתה [לכהן] כהונה [לחוקת] עולם משמע דגם עבדו לא מעכבא עבודה ב"י ואל חלק בין עבודה שיש בה ביהה לקבדה סחין בה ביהה, הנהט הרי"ם ו"ל, וא"מ ולמנוח הלי קרא דנגדיהם עליהם ולשמוע מלהבדיל בין עבודה ובין החול, וי"ל דלמסקנא ניחא שפיר, ע"כ:

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים יח.

תלמוד צומר חוקה חוקה לגזירה שוה. מכאן אומר ר"ת דהא דאמרין צממות (דף יט, י), כל מקום שנאמר תורה וחוקה אינו אלא לעכב לאו מד טעמא נינהו דחוקה מגזירה שוה ותורה ממשעות (ג): **אתיא** חוקה חוקה ממחוסר נגדים. צפ"י הנשרפין

(סנהדרין דף פד, פז). אמרינן דאוינן צאורסה דכמיז ומן המקדש לא יאלף ולא יחלל הא אחר שלא יאלף חילול ולא ילפי"י שיהא צמימה [צג"ש] חילול חילול מתרומה משום חילול צגופיה לא כמיז מכללל [כד"ג] הוא דקאמרי הוי דבר הבא מן הכלל וכל דבר הבא מן הכלל און דינין אותו צגזירה שוה וקשה מהך דשמעתינן דהא און (א) נגדיהס עליהס און כהונתן עליהן אינו כמיז צפירוש וילפינן חוקה חוקה ממחוסרי נגדיס וכן ככל הכך דכמיז ולא יחללו דדייקינן הא עזדו חילולו וילפינן (י) מימה חילול חילול מתרומה וצמורס מן כתיב צוה על היפה דלא ילפינן דלחוי צמימה צגזירה שוה דחטא חטא תירץ ה"ר יעקב מאורליני"ש משוס דהוי דבר הבא מן הכלל [ונריך לתנא אמאי הוי דבר שזכללן טפי מהני (ט) ומימה לי צפ"י הנשרפין (סס פג): צעי שמויי יין ושלא רחוף ידים ורגלים צמימה מנא לן וקאמר דצגופייהו כתיב צוה מימה בזהיא והשתא למה לי למיכתב מימה מיפוק ליה מגזירה שוה דחוקה חוקה ממחוסר נגדיס כדילפינן חילול צבו מהתס מיחו לקמן צפירקין (דף כד). אמרינן דהוו שלשה כמובין הבאין כחד ואין מלמדין מחוסר נגדיס ושמויי יין ושלא רחוף ידים והשתא אחי שפיר גם קושיות ה"ר יעקב (ז) דהשתא צשלשתן כמיז מימה מיותר למימר צהני (זריס) דווקא דמקריין זריס צגזירה שוה דחוקה איכא מימה אלל

יושב אע"ג דקרו זר אינו צמימה אלל שאר פסולינן כגון ערל ואסון לא איצטרך קרא למעוטיניהו ממימה כיון דלא איקרו זריס. צרו"ך: **אחריני** (ז) לומר דקושיה ה"ר יעקב קיימת דהא (ב) למי"ד נמי דעבי שלשה כמובין הבאין כחד ליכא מיותר כי אס השניס חק הוי לגופיה וא"כ מרי קלאי צמחוסר נגדיס למה וצמרייהו כמיז חוקה ונימוו וחגרת דדרשינן מינה (ח) חוקת עולם אצטרך משוס חילול דאע"ג דממילא שמעינן (ח) מדאיקרי [זר מ"מ] זר צמכנסיס לא כמיז ולעולם צפרשה דלעיל קאי מימה אכולהו נגדיס: **הג"ח** בהן גדור"י שלבש בגדי בהן הדיוט ועבד עבודתו פסולה, ואס תאמר הא דאמר רבי יוסי (יומא דף יב:) שני אינו ראוי לא לכהן גדול ולא לכהן הדיוט כהן גדול משוס איבה כהן הדיוט משוס מעלין כפרדש ולא מורדינן מדקאמר משוס איבה משמע כהן דהין כהן גדול הוא וא"כ כהן הדיוט מיפוק ליה משוס מחוסר נגדיס ואין לפרש דלאחר מיתה הראשון קאמר דלא הוי כהן גדול משוס איבה דהא מודה ר' יוסי (סס יג, ד) דאס מת ראשון שני חוזר לעבודתו ויש לומר דכהן גדול נתמנה (א) לעבודתו צפה ומסתלק צפה (וצפ"י (א) קמא דיומא (דף יב) דריש ליה מקרא (ט) וצירושלמי) ומסתברא שהדבר תלוי במלך ואחיו הכהני' כמו שמצינו צפ"י הבא על יבמתו (רצמות סא), ציהושע צן גמלא דאוקמינה ינאי מלכא ואמרין צירושלמי (ח) וצפ"י דיומא (דף יב): וצמספתא (דיומא פ"א ה"ד) ציוסף צן אלס מפארשי שארע פסול צכה"ג (י) שישמש תחתיו וכשילא אמר למלך לדוניי המלך פר ושעיר (ב) שקרבו (ז) היום משל מי [משליו או משל כה"ג א"ל המלך לא דייך שישמש שעה א' לפני מי שאמר והיה העולם] כו' וידע שהוסר (א) מן הכהונה (ב):

לא הוה יעיינן הכהן צניסונו מאי היא: **הכפניס**, אצני (ח) קאי דהוו הדיוטיס: **צניסונו**, צראויין להן שנתלית כהונתן בהן: **אי מהפס**, מוהימה להם כהונה: [חיסור, כגון כה"ג צנדי כהן הדיוט: **אזל יימור**, כגון כהן הדיוט צנדי כה"ג]: **מרושלין**, נגררין צקרקע: **מסולוקין**, מן הקרקע מתוך שהס קצרים: **משוחקים**, ישיגס: **כשרין (א) ווע"ג** דכתיב מדו בד [ויקרא (ו) שתהא כמדמו (ט) מזוה בעלמא היא ולא לעכב: **חיסר אחס (ג) מכל הצנדים: ייסר אחס**, הוסיק עליהם שוס צגד צעולס: **רטייה**, איפלסטר"ר שחוף צין צשרו לצגד דצעין ילצב על צשרו: **מטושטשין**

אהרן כמיז אחר קרא דוקיטיו ואס כן ידעינן שפיר בלל אההיט דעבי צניסונו כמו בקבלה דסין דכמיז אההיט בעבודה קמינא גלי בעבודה שאתמי כ, ומיחו קשה לר"ע למה לי גוי"ש דניי אהרן לעל (סס) לכהן ולכלי שרת פי נגדי כהונה, מיפוק ליה דמתמיז אההיט בעינן נגדי כהונה בלמתניי הכא דהו לכו וריס בלל נגדי כהונה, וי"ל דכי איצטרך גוי"ש משוס כהן סכך הוא דאצטרך, ואס תאמר תאמר אצטרך גוי"ש משוס כהן סכך, למה לי קרא דהכא והיתה [לכהן סהמו] [לכהן סהמו] עולם לעור דהו לכו וריס, מיפוק ליה לר"ע משוס דאין גוי"ש למתלה, וי"ל דמגוי"ש לא הו ידעינן חילול עבודה רק אהיה בעלמא להכי אצטרך (הכי) [הכהן] למרש דהו לכו וריס ומחללין עבודה: **אבל** [בעבודה] דלא מעכבא כפרה לא, פי"ה אימא לא חיבעי נגדיס, כלומר אפילו לנחמילה, קמ"ל ונתנו צני אהרן לומר דלי עבד צמחוסר נגדיס לא שפיר עבד צמחוסר נגדיס לא שפיר עבד: **אבל** נמינת אש לנחמילה, והא קמיני עבודתו פסולה לאו דוקא דהא כיון דלא מעכבא כפרה לא שייך בה חילול עבודה אלא כלומר לא שפיר עבד: **אבל** ייחור אימא לא, וא"מ ועלל נצי כהן גדול שלגס נגדי [לכהן] הדיוט אמאי לא משני אי מהתס הו אמינא צמחוסר נגדיס אמאי כי לצב נגדי כהן הדיוט לא, דכשמי סכא, וי"ל דלא מטי לממר הכי דהא קרא לעלי דתמנת אותס אכנט אהרן ובניו והיתה [לכהן] כהונה [לחוקת] עולם משמע דגם עבדו לא מעכבא עבודה ב"י ואל חלק בין עבודה שיש בה ביהה לקבדה סחין בה ביהה, הנהט הרי"ם ו"ל, וא"מ ולמנוח הלי קרא דנגדיהם עליהם ולשמוע מלהבדיל בין עבודה ובין החול, וי"ל דלמסקנא ניחא שפיר, ע"כ:

עין משפט ונר מצוה

יז א מיי פ"י מהלכות כלי המקדש הלכה ד:
יח ב ב מיי טס הלכה ה:

תורה אור השלם

1. יין וישרך אל תשת אתה ונבדך אתך בבבאבא אל אהל מועד ולא תקמוז וחקת עולם לדרייתכס:
2. והזרת אתם אבנט אהרן ונבדו והשקף להם מגבעת ומלתא די אהרן ודי בניה:
3. ורחצו ידיהם ורגליהם ולא יקמוז וחקיה להם חק עולם לו ולקרעו לחרתם:

4. וקחנו בני אהרן הבחן אש על המזבח וקברו עצים על האש:
5. וקברו בני אהרן הבתים את הקורבנים את היראש ואת הקדר על הקעבה אשר על האש אשר על המזבח:
ירקא א, ח

מוסף רש"י

דרב אל מוקי אמורא עליה. לא היה מעמיד מתורגמן לפני לדרוש דרשה לרבים מיומא טבא להבריה. לומר משעה היום יוס טוב דדיינו ללחור פטויה עד מהל: משום שכרות. דכי אורווי היה מורי דגרשה שלו כדאמרין בכימות, וטכור אטור להורות דכמיז יין ושכר אל תשת וכמיז להורות אלתי מילא (ביצה ד.) הכהנים בכיהונם. לומר צנדי הדיוט חוקקין להס (שירובין קב) מרושלים מסולקים. צימא כג ע"כ פירש"י, מדו כמדמו, כאן למדך שיהא כמות הכהנים למדת קוממו, לא נגררתו ואל מסולקת, והכי אמרין צמחוס: משוחקים. כשרין לכל עבודה וצלבד שלא יחו מקורעין (יומא ד.):

לעזי רש"י

אינפילשטר"א אינפילשטר"א. תחבושת.

שיטה מקובצת

אבל עבודה דלא מעכבא כפרה לא, פי"ה אינו מותר מן המזבח דמזוה בעלמא כ"י, אלל לא רתא לפרש משוס דכל עיקר נמינת אש אינו אלל היא לצורך הקטרה (ובקטרה) [והקטרה] לא מעכבא, משוס דזוהא הקטרת קומן דמעכבא שמירי התנהא, וא"מ מ"מ לשמוך מקרא דנגדיהם עליהם דסין דחוקין בלל מעכבא כ"ס צמנכבא, וי"ל דאי קרא לוח דנגדיהם דדרשינן מימה דכי און נגדיהן עליהן הו לכו וריס לא הו דרשינן הכא מהסין הכהן צניסונו לענין נגדיס דכלל נגדיס הו שפיר כביהו, להכי אצטרך והיתה כ"י דנגדיהן עליהם לגוי"ש בעלמא דכלל מקום דכמיז סהן דרשינן כביהו כפ"י, מיחו קשה לעיל צפ"יק (דף יג, ד) אמאי אצטרך ויקרינו הכהניס בני קבלה לומר כ"י (כביהו) [ככהן וכללן] שרת, מיפוק ליה מאין נגדיהן עליהם מדקרינן הכא דהו לכו וריס, וי"ל דלי הוי דלא קפיד קרא אכהניס כביהו והא דאמר הכא דהו לכו וריס הוי"ה מ' מתקום שכותב סהן דשמעתינן דהא כהניס כביהו כהן כהניס, והליכך אצטרך לומר סהן כביהו, וא"מ א"כ מאי פריך הכא דהא מתקום נפקא [ולמה] ליה נמינת אש למתנת הכהניס, לטמי כפ"י, וי"ל דשליי הכא דהאי ומנו צני